

У зв'язку з таким «роздвоєнням» політики таргетування ефективність монетарних заходів щодо стабілізації інфляційних очікувань має змінний характер: позитивна протягом травня-серпня та негативна з січня по травень та у вересні 2019 року.

Отже, наявність проблем у реалізації монетарної політики на сучасному етапі вимагає виважених підходів до застосування певних засобів та інструментів впливу. Йдеться передусім про актуальність узгодження валютних інтервенцій з практикою антиінфляційного регулювання з метою попередження «шокових» коливань золотовалютних запасів та споживчої інфляції, що відповідає обраним пріоритетам на 2020 рік [1]. Вирішення зазначених проблем та подальше провадження НБУ ефективної та адекватної сучасним умовам монетарної політики стануть важливими передумовами стабілізації економіки України та забезпечення її економічного зростання.

Список використаних джерел:

1. Основні засади грошово-кредитної політики на 2020 рік та середньострокову перспективу / Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua/files/phmYQedcTmXDjdt>
2. Статистична інформація з офіційного сайту Національного банку України URL: <https://www.bank.gov.ua>.

Науковий керівник: Почерніна Н.В., к.е.н., доцент

ГЕНДЕРНА СПЕЦИФІКА ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Маніло А. О.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Розглядаючи різні аспекти впливу на економічну діяльність в нашій країні, не можна забути про гендер, який проявляється у вигляді гендерної нерівності та дискримінації, що призводить до диференціації умов самореалізації жінок та чоловіків в різних сферах економічної діяльності. Багато іноземних та вітчизняних вчених, а саме: А. Волобуєва, І.С. Кон, Д.Н. Остапенко, С. Фаррел, Ф.Л. Джеймс, та інші, зазначає В.В. Черняхівська [4], в своїх працях намагаються знайти причини тенденції до зростання негативних проявів даного аспекту на макроекономіку в цілому. Так як питання гендеру в розрізі впливу на економічний стан країни хвилює і мене, я вирішала спробувати відобразити своє бачення цієї проблеми.

Теоретичне значення цього дослідження полягає у поглибленому розгляді усіх аспектів проблеми гендерної нерівності на національному ринку праці, важливої складової економіки нашої держави.

Практичне значення його результатів полягає в тому, що їх доцільно використовувати в якості фундаменту для розробки інноваційних, високоефективних рекомендацій з приводу стабілізації ситуації, як на регіональному так і на макрорівні.

Отож, об'єктом дослідження є гендерна дискримінація, що має своє відображення в наступних аспектах:

1. Працевлаштування (прийом на роботу).
2. Доступ до певних професій чи посад.
3. Оплата праці.
4. Просування по службі, у професійній кар'єрі.
5. Зайнятість на ринку праці.

Метою даного дослідження є систематизація причини виникнення гендеру, як фактору впливу на економічну діяльність в Україні, ознайомлення зі статистичними даними та виділення найбільш проблемних аспектів, і спроба сформулювати власні заходи для вирішення цього питання.

Предметом дослідження виступають особливості впливу гендеру на ринок праці України.

Відповідно до зазначеної мети були поставлені та розв'язанні такі завдання:

1. Продемонструвати поетапний історичний розвиток гендерної нерівності та її впливу на різні сфери суспільного життя;
2. Проаналізувати статистичні показники та визначити головні тенденції розвитку рішень гендерного питання.

Методологічною основою роботи послужили загальнонаукові методи, такі як: метод наукової абстракції, метод аналізу(опрацювання статистичного матеріалу), метод узагальнення(формулювання висновків), а також графічний та табличний методи.

1 У підсумку, треба сказати, що деталізація історичних етапів становлення гендерної дискримінації(ранньофеодальний, станово-представницький, імперський, національно-республіканський, радянський та сучасний в умовах незалежної України) дають більш поглиблене розуміння розвитку практики нерівності в суспільстві нашої держави, яка знаходить свої прояви як в соціальних, так і економічних аспектах.

Методи ж, якими соціологи та інші спеціалісти керуються до сьогодні для виміру нерівності, а саме:Індекс розвитку з урахуванням гендерного фактору, Індекс розвитку з урахуванням гендерного фактору мають міжнародне визнання і є досить ефективними, адже їх основу складають статистичні дані. А заразом показують, що Україна за ознакою гендерної рівності суттєво відстає від провідних країн світу.

Відтак, підійшовши до головної теми роботи, а саме гендерного аспекту на ринку праці, ми розглянули головні його складові, які піддаються його впливу. Серед них, доступ до управлінських посад, гідна оплата праці, а також працевлаштування, які першими підпадають під негативний вплив усталених стереотипів, а саме «стереотипу роботодавців».

2 В розрізі гендерного аспекту макроекономіки не можна забути про зайнятість, яка неминуче страждає через строкатість поділу професій на «жіночі» та «чоловічі». Показники формальної та неформальної зайнятості в трирічній періодиці демонструють картину того, що кількість незайнятих, або зайнятих не офіційно жінок переважає над чоловіками.

Такий розрив обумовлений декількома чинниками, а саме бюрократією, що міцно зачепилася в управлінському апараті, незадовільними умовами праці, що не мотивують жінок працювати, пріоритетністю чоловіків у важких галузях і їхній дефіцит в науковій та медичній сферах.

3 Саме тому, необхідним є втручання державних та місцевих органів влади, задля регулювання усіх вищенаведених аспектів та зведення проблеми гендерної дискримінації нанівець.

Впроваджені зараз нормативно-правові акти або поширення міжнародного проекту «ПРОМІС» є підтвердженням того, що держава бере участь в розв'язанні цього питання, але для того щоб зламати стереотипне мислення в суспільстві треба мати за плечима законодавчо закріплені постанови та рішення, які будуть надійним гарантом збереження гендерної рівності, а відтак і економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Покришук В., Коваль С. Проблеми гендерної зайнятості населення на ринку праці України. *Україна : Аспекти праці*, 2011. №2, с.3-10
2. Фулей Т. Гендерні стереотипи як причин порушення принципу недискримінації (на прикладі сфери зайнятості), 2017, м.Київ.
3. Черба В.М., Ромашко І.Ю. Гендерна нерівність на ринку праці України ТОВ «ДКС Центр», №5, 2016, м. Дніпропетровськ.

4. Черняхівська В.В. Історичний досвід становлення української моделі гендерного паритету. Дніпровський державний аграрно-економічний університет, ТОВ «ДКС Центр», 2016 рік, м. Дніпропетровськ.

5. Безробіття в Україні та світі, I квартал 2018 року., Економічний дискусійний форум, 23.06.2018(дата звернення 12.05.2019).

Науковий керівник **Почерніна Н.В., к.е.н., доцент**

ЕКСПОРТ ТА ІМПОРТ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ ЗА РЕГІОНАМИ УКРАЇНИ

Міщенко М.І.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Аналіз експортно-імпортних відносин країни та загального стану зовнішньої торгівлі необхідно проводити з урахуванням впливу на даний показник кожного регіону України. Дослідження регіонального впливу на національні показники зовнішньої торгівлі є актуальним за умов формування територіальних стратегій розвитку в країні як в цілому, так і по окремих її областях.

З метою виявлення регіонів, які створюють конкурентні переваги України на світовому ринку товарів та послуг, доречно проаналізувати товарно-послугову структуру експорту та імпорту країни в її регіональному аспекті. Аналіз проведемо за 2016-2017 роки.

Аналізуючи експорт товарів за регіонами України, позитивно можна відзначити Дніпропетровську, Донецьку, Запорізьку, Київську, Миколаївську, Одеську області та м. Київ. Це регіони з найвищими обсягами експорту товарів. Експортна вартість товарів по цій групі коливалася в 2016 році від 1520,5 до 8568,8 млн.дол., а в 2017 – від 1748,4 до 9738,3 млн.дол. Водночас в 2017 році по цій групі регіонів спостерігається стабільне зростання вартості експорту відносно попереднього року. Слід відмітити також переважно зростаючу кількість підприємств, які займалися в 2016-2017 роках товарно-експортною діяльністю. Наприклад, кількість таких підприємств в Одеській області та м. Києві зросла відповідно на 100 та 199 за останній рік. Якщо аналізувати питому вагу регіону в загальному експорті товарів України, то тут слід виділити Дніпропетровську область та, знов таки, м. Київ. Їх середня за 2016-2017 роки частка склала 16,2 та 23,0% в загальному обсязі експорту товарів країни відповідно. Регіони з найнижчими обсягами експорту товарів - Рівненські, Тернопільська, Херсонська та Чернівецька області. Їх середня питома вага у відповідному загальному обсязі менше 1,0%, а вартість експорту товарів по цій групі, незважаючи на зростаючу кількість підприємств-експортерів, коливалася від 119,3 до 318,3 млн.дол. в 2016 році і від 149,8 до 383,3 млн.дол. - в 2017.

Найголовнішими регіонами-імпортерами товарів є такі області, як Дніпропетровська, Київська, Львівська, Харківська та м. Київ. Вартість імпорту товарів по групі цих регіонів є найвищою серед інших – від 1489,5 до 16137,0 млн.дол. в 2016 році та від 1619,4 до 19848,6 млн.дол. – в 2017. Питома вага імпорту товарів даної групи регіонів в загальному імпорті товарів країни становила в 2016 та 2017 роках 13,1 та 12,8% відповідно. Щодо кількості підприємств, які займалися імпортною діяльністю в цих регіонах, то можна відмітити теж, як і у випадку з експортом товарів, їх зростаючу кількість. Найнижчими обсягами імпорту товарів характеризуються Кіровоградська, Херсонська та Чернівецька області (не більше 0,5% в загальному обсязі імпорту товарів країни в 2016 та 2017 роках).

Отже, у контексті зовнішньоторговельної діяльності по всіх практично регіонах в більший чи менший мірі протягом 2016-2017 років спостерігалися переважно тенденції до зростання як експортних вартостей товарної продукції, так і імпортних. Значний вплив на